

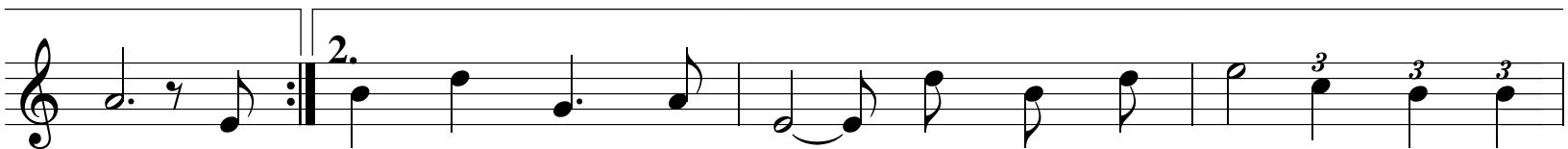
KHÓC ANH

Trăm năm kiếp phận con người Tử quy sinh ký luật trời là đây

Thơ: Ngô Minh Hằng

Phổ nhạc: Lmst2005

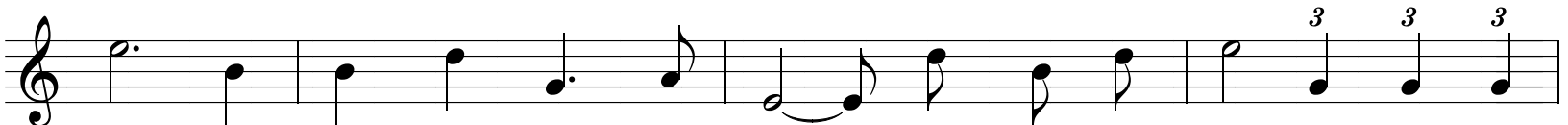
Anh đi, tuổi chín mươi tư Chín mươi tư tuổi già từ thế
gian Khóc anh, mắt lệ hai hàng Thương anh, em thấp nén nhang gọi
hồn Quanh anh, này cháu, này con Riêng em với Hạnh là còn xa
xôi Anh đi, anh đã đi rồi Tiên anh, em tiên bằng lời thơ
đau Một mai mình lại gặp nhau Gia đình lại rộn những câu vui
1.
cười Trăm năm kiếp phận con người Tử quy sinh ký luật trời là
đây! Trăm năm kiếp phận con người Tử quy sinh ký luật trời là
đây! Trăm năm kiếp phận con người Tử quy sinh ký luật trời là

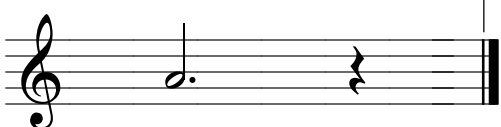
đây! Anh năm kiếp phận con người Tử quy sinh ký luật trời là

đây! Trăm năm kiếp phận con người Tử quy sinh ký luật trời là

đây! Trăm năm kiếp phận con người Tử quy sinh ký luật trời là

đây!